

Cochabamba, desember 2008

Kjære faddere!

I dette brevet avslutter vi oppfølging av voluntærskap til Karoline i Bolivia hvor hun deler med oss sine tanker, opplevelser og inntrykk. Det er en stor gjensidig takknemlighet for tiden på barnehjemmet! Vi er takknemlige for all engasjementet og sjenerøsitet som Karoline og hennes familie har vist for Valle Hermoso!

"...Det begynner å nærme seg slutten her på Valle Hermoso for meg nå. Ett år har gått utrolig fort. Men må si jeg har fått med meg mange erfaringer!

Første inntrykk og første møte med kultur, ny familie og barna.

Et kultursjokk, hvis man bare setter seg ned og tenker gjennom den store forskjellen det er på Norge og Bolivia.

Må si det var språket som var det som har vært det vanskeligste og mest utfordrende. Det andre som var mest utfordrende var å finne frem og forklare hvor du skulle og hvor du skulle gå av.

Har gått meg bort noen ganger, som jeg selv synes var skummelt og frustrerende, men det var bare å late som ingenting og ikke si stort mye slik at de ikke skjønnte jeg var utlending.

Men det første møte med barna var koselig. Det er det som har gjort

størst inntrykk på meg, og vist meg hvordan det er å være fattig.

Det er nok det å reise fra barna som kommer til å bli det hardeste og tristeste for meg. Det er de jeg har hatt mest forhold til, de har blitt som mine søskner. Så om bare 1,5 uke er det tilbake til Norge. Er i gruemodus allerede nå...

...Jeg fikk meg en overraskelsesfest på barnehjemmet. Dro fra morgenen av med barna på kino og kom hjem til fullt pådekt bord og med hele personalet. Det var kjempe koselig. Det er den beste bursdagen jeg noen gang har hatt. En minnerik feiring ble det, med latter og gråt...

...da var det avskjedsfest både i hjemmet til Margarita og på barnehjemmet.

Før avskjedsfestene dro vi med barna opp til Kristus Statuen en morgen. Slik at vi ikke skulle reise

fra Cochabamba uten å ha vært der oppe.

Avskjedsfestene var noe det verste med å reise tilbake, jeg som ikke liker avskjeder i det hele tatt. Jeg brøt jo helt sammen, det var så trist å reise fra alle sammen og vite at det skulle gå kjempe lang tid til at du igjen skulle få se dem og snakke med dem.

Men de hadde laget en fin og koselig avskjedsfest til oss alle, med dans og sang og skuespill.

Det ble mat, hovedretten til Cochabamba

*Pique med kaker og gele. Stort måltid!
Jeg begynte å grine bare under takkebønnen
for maten, så nedbrutt var jeg.*

*Nå etter noen
uker hjemme
er det mye som
er i tankene,
og mye som
igjen må
gjøres. Men
det er en
lengsel tilbake
der, noen
dager er verre
enn andre,
tenker på
barnehjemmet*

*og familien jeg har vært sammen med i 11
månedene og virkelig har knyttet meg til, de
som har vært der hele tiden i dette året. Man
blir godt knyttet.*

*Men de 11 månedene har gitt meg mye, mitt
livs største mulighet har gått forbi og nå er
det tilbake til virkeligheten..."*

Etter Karoline kom tilbake til Norge, hadde vi et treff hvor vi i samtalen evaluerte året på barnehjemmet med tanken på hva som var bra og hva kunne gjøres bedre for de neste voluntærene. Det var mange spørsmål som hun besvarte. Vi nevner noen av dem:

Fikk du brukt dine egne ressurser og ønsker slik du hadde tenkt da du reiste?

Jeg hadde ikke så mye i tankene da jeg reiste, det første var å bruke tid på språket og spansken. Det andre var å lære seg å se og forstå en annen kultur og levemåte. Annet var også gi tid til barna jeg skulle være med og lære dem eller vise dem noen forskjeller på norsk og søramerikansk.

Alt dette ble oppfylt og er godt fornøyd med det jeg har opplevd og brukt mine ressurser på dette året.

Hvordan var det både å ha en værtsfamilie og samtidig skulle bodd på Barnehjemmet Valle Hermoso under voluntærtjenesten?

Det å bo på to steder i et helt år var litt spesielt i begynnelsen, men det at jeg har hatt mitt eget rom med alt som kunne være tilrettelagt var en god avkobling, dette rommet hadde jeg på barnehjemmet, der studerte jeg og hvilte når jeg var sliten og lei. Hjemme til værtsfamilien var det mer å være med på ting og være sosial til alle tider og det ble mer sosialt.

Så for meg som er ung og er ute etter begge deler var dette kjempe koselig å dele opp oppholdet i Coch slik.

Du har hatt mange ansvarsoppgaver mens du har vært på Barnehjemmet Valle Hermoso. Hvordan fungerte det?

Det har fungert bra nå som jeg har kommet meg inn i systemet, i begynnelsen var alt mye vanskeligere. Da var alt bare en dag om gangen, ettersom språket ikke var der var det noen misforståelser og andre saker som ikke gikk ann å gjøre på grunn av det.

Men ellers har alt fungert bra for meg, har hatt et kjempe år og lært mye, og er kjempe fornøyd med alt som har skjedd på barnehjemmet. Kunne ikke kommet på bedre plass sammen med bedre mennesker. Kjempe folk.

I årets utløp ønsker vi fra barnehjemmet Valle Hermoso å takke så hjertelig hver og én av dere for trofast

engasjement og giverstøtte for at arbeidet kan gå framover. I sammen har vi nådd mye og langt. Uten hverandre hadde vi ikke klart dette. Både fra barnas og personalets sin side ønsker vi dere EN RIKTIG GOD JUL OG ET VELSIGNET NYTT ÅR!

Margarita Vargas, Aija Tørre, Ingvild Riis